

34

Kuusi
Tunmalista ja Hengellistä

Wirttä,

Ensimmäinen.

Eläisän olen maan mulda, 20.

W. l. Haudattamme ruumis tämä 20.

Toinen.

HERRA jo duomiol tule. 20.

Kolmas.

Nyt on aika rietan, ramban, 20

W. l. Etks ole ihmis parha. 20.

Neljäs.

Opet minua Herra, 20.

W. l. Jesust sielun hala, 20.

Viides.

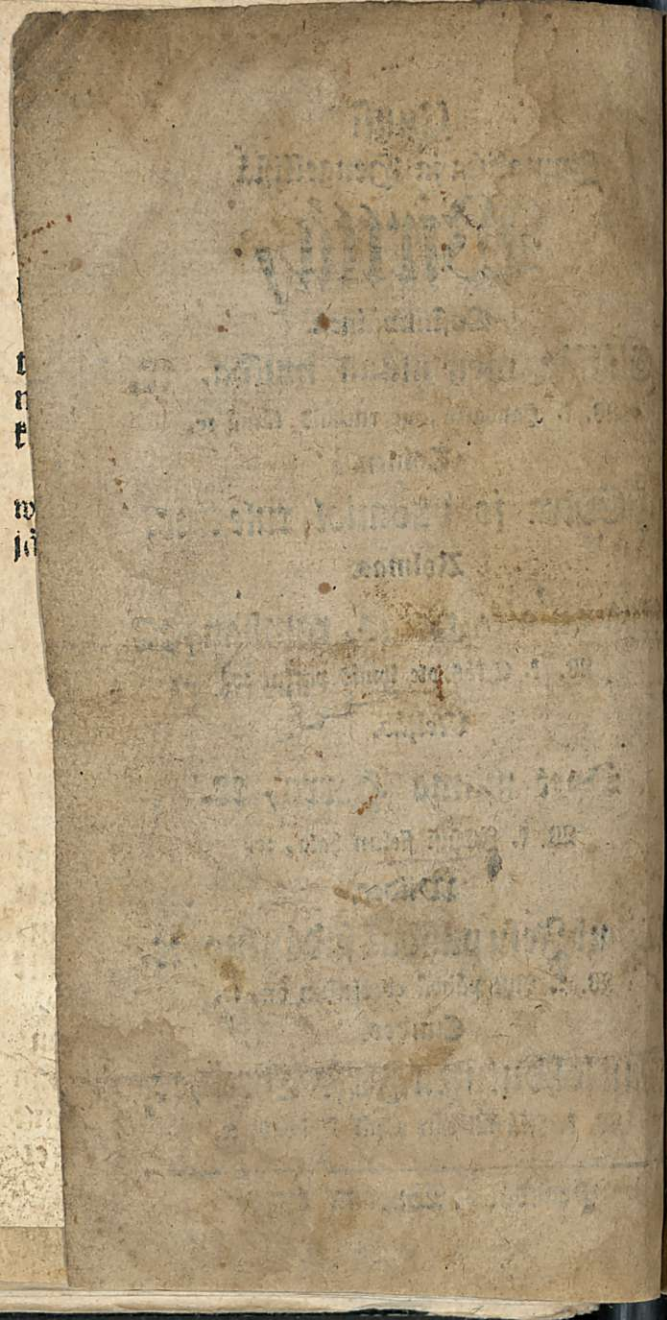
Minul Jesu puhdas sydän tuo, 20.

W. l. Nyt päivä edestulun on, 20.

Tuudes.

Mun lohduksen Jesu Christ, 20.

W. l. Isä meidän yhäi Eaiwas, 20.

Ensimmäinen.

Slaisän olen maan mulda, O HERRA
rukvoilen sulda, Mut ett ajattelisin tä-
tä, Eläisen täällä ennen hätä.

2. Koska sielu runnisti lähte, O ihminen
tätä hetke, Kuumis parka on voimaton,
Sangen heikko liikkumaton.

3. Sielu on Engelein ilos, Ja ijanakki-
ses elos, Jumalan julkises kades, Ei misä-
län waiwas, hädäs.

4. Kuumis hän haudasa maka, Ei hän
nadoist ole waka, Syndisen ruumin he syö-
wät, Pimiästä haudas sywäs.

5. Uhdas sängy mell annetan, Hauad
majasta kanneran Mailman menost eroitetan,
Ustawat kaik tän jätetan.

6. Tämä omibi siirullinen, Waan se omibi
riemullinen, Että Kristus herättämän, Tus-
le iloon erittämän.

7. Silloin hän omansa otta, Talwan iloon
kangans tuotta, Josa on laimaton ilo, Ja
ijankaittinen elo.

Toinen.

SERRA jo duomiol rule. Ja armollinen
ole, Jokainen mailmas sure, Nye
murhen tähden tyden; Kowin kaik
ah-i

abdistetan, Ja surun kanssa waiwatan, Kuore
ma kowa päälle panna.

2. Synnit surat tapahtuwa, Meidän
Lauttan mailmas, Joist sydämet warahtra-
wat, Sillä ne owat julmat, Kosto päiwä
tule kohta, Herran kowan duomion tuotta,
Ehkä pikä odotta liene.

3. O JESU ole armias! Meidän waiwai-
sten kohtan-ole laupias ja oi karmias, Poikas
Lautta sen puhtan, Ota meit omias joukon,
Croita seurasta pahain, Joikaduomitan todest.

4. Ksetä oikia puolellas, Wohren pahat-
ten perse, Emma duomioid ja tuonelas,
Zaiman ilon meit wahwist, Ota sun sil-
nartas sekaan, Englitees kanssa pian, Un-
horat iordan ja wilan.

5. Siellä sinua kiitämme, JESUSTA poika
pyhä, Korkeat heige ylistämme, Lohduttaja
hyvä, O Kõnninaisuus ylin, Oikon sinul
Lunnia suuri, Nyt ja ijantäikkilisest juuri.

Kolmas.

Sie on aika rietan, raiban, laiskan
lamban Nosta synnin sonnasta, Mit
on nosta synnin yöstä lihan työstä,
Mustan miehen majassa.

2. Jo on aika: riend, Parha lammais par-
ta Häijyn koiran korwesta, Mit on kullea
kuollon lujast, pyrkä lujast Poyes pirun
parwesta.

3. Kosta Sielun Paimen Zaimast, JESUS
waimast Erynettä lammastans huuta, nosta
syn-

synnin ruopast kuollon Ruopast palatta pas-
hudesta.

4. O mun lamban, sielu parkan! Miksi
parkan Olet kauwas minusta? Tiedäx lam-
ban keräs seurat jalopeura, Murhamiest wi-
hollista.

5. Tuomun plan! jos es luomun, jos es jou-
du, Suuru suden seurasta: Hän sun ryö-
stä, repi, nylke, sito, sylke, Paista, poltta,
teurasta.

6. Ah mun Lamban Kirut sinus, Minä
Jesus O en oikia Paimenes. Minä sun o-
stin wer hiel, hikio. rel, Kärsein, Kuolin e-
destäs.

7. Wieruis sun, puhtax pefin: Kastes ens
sin: Hawas kdoiin, paransin: Koswatin sun
si, l sáni, | kolisáni: Dein lauman lambari.

8. Sielun sädsin, ruumin ruox Beren juo-
mar, Taimen lasten laitumel, Pyhdän Hens-
gen Opettajax, Pohittajax, Johdattajax an-
nan wiel

9. B lebab nyt polje alas; muista wa-
las! Kuule, kuule lambani, Synnin tiedä
poljes pala, himo! hala, Kiennä minun seu-
raani.

10. Woi kus' olen? mitä kuulen? minä
kuolen. Kuka on mun wimmannut? Kuka
sowais silmän sanal synnin sonnal? Kuka on
mun riimannut?

11. Kuma susi on mun pettän, on mun
werän Raubian kadotuxen tiel; Woi kus'
löydän sen, Kuin taita minua auita, Suden
suusta kerran wiel?

12. Sit.

12. Sielu parka! älä karka, älä ol' arka
Minä autan, wapahtan: Minä aina kadois
neit, epyneitä Taiman tiellä talutan.

13. Makia Jesu! äänes kuulen. tygö tu-
len, Tulen tygös Paimenen, Synnin tiellä
minua käännä, wedä wäännä, käännä ties
tä Hämmän.

14. Ah mä rietas ruma olen, käännä puo-
len! Jesu pese puhdistä! Sokiä, sairrat raas
döllistä, murhellista, Jesu walais, wirwota.

15. Kostan silmän Jesu puoles eläis tuo-
eis: Käike minun Paimenen! Sielun ruu-
min suojet, warjel, pidä tallel, Talut tygös
Taimasen.

Neljäs.

Spet minua HERra, Etä monin kers-
ran, Taidan sinua, Sydämeštän kii-
tä, Sinun iken liittä Wahwist mi-
nua, Armos suur, se minul, juur Woima
kallit kuollon hetkel, Apu pahat retkel.

2. Sinun kassos walo, Lunastajan jalo,
Otkon tykönen: Sydämeštän halaan, Jesu
perääs palan, Kallist korwas cänn; Tahto
mul, waan woima suld, Kerjän raukka, jo
kapaikas, Autta Jesu rakkas.

3. Tahto minul liitä, Sitä pyhdän Isä
Nimes kunnias HERra tule wahwist, Ga-
ran tykön ahdist Sieluni parhax; Autta tääl,
Et laisin siel, Kaunis eläwitten maasa, Uusi
kunniasa.

4. Ezi HERea lastas, Kaise myös lam-
mastas, Nänet suloisel, Suden häliyn kidad,
Temma tuonen riidast Kädel armoisel, HER-
va aut sun Poikas kaurta, Miin me taidan
olla rauhas Kuolema. waiit kauhas.

Viides.

Sinul Jesu puhdas sydän suo! Sun
Henges walo minul suo, Pois mi-
nust synnit ahdistta, mua wuudesas
wahwista.

2. Sun etees owen awajan, Käy tygön,
sinua halajan, Boimallas täytä sydämen,
Mua kiinit siihen yhtehen.

3. Ett Nimes suurta kunnia, Woin edes
autta, Jumala Mun sielun synnin wioist
pääst, Ja kowas kuollon häädäs sääst.

4. Mun kanhan seiso sodasa, Mua wah-
wist uskos, toiwosa, Mul lisa hywä larsimys.
Pois poista wastoinläymisy.

5. Aut unhotaisin turhuden, Pyrkisin pe-
rän autuden, Ja viimeiseldä taimahas Ka-
hella saisin kunnias.

Kuudes.

Sun lohduksen Jesu Christ, Mun
toiwon, autuden wihist, Sinua ki-
tän edest hywydes, Täll huomen het-
tel sydämest, Ett mennen yön mun suoelit,
Ja waaroist kaitist warjellit.

2. Sun

2. Sun kät es tänäpäin ja ain, Mä an-
nan Jesu armiaain, Mun sielun, ruu nia
kunnian, Mun puolisan ja wamhimbain,
Kans lapsen talon, kartaanon, Ja kait kuin
minul annet on.

3. Siian Engelis mua warjelson, Kait
wact i pojes poistakon; Al ynna kurlon
Zun ala Mun äkillisen juorna, Aut eträn
ensist taruisin, Ja wogds käändy taida sin.

4. Sinun wäkewällä kadelläs, Minua
warjell kaikesa hädäs, Al an mun synneis
nukkua, Ja ijdifesti hukkua, waan aut ett
kailki askaren, Sun kunniajes laittelen.

5. Suo wielä Jesu armias, Et löydyis
sin ain walmomas, Ett kuollon hetke mut-
sto sin, Synneistan ihen suistasin, Ja jola
heiti fuolemaan, Matkelistin joutuwan.

6. Kuin viimeisellä lopun tuo, Mun
waiman pääl, ja minul suo, Ett raktos
jälken autuan, Pois nukun uskos Zu-
wakan, Si on mun sielun toi-
woitus, Kuul Isä nöyrä rukous.

